

In synaxim incorporalium

Ὁμιλία εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἀσωμάτων

1 Οὐκ εἰκῆ τοῖς ἀγγέλοις πανηγυρίζομεν, γέρας αὐτοῖς καὶ μισθὸν τῶν εἰς ἡμᾶς εὐεργεσιῶν καταβαλλόμενοι· οὐ διαλιμ πάνουσι γὰρ ὕμνοις καὶ ἄρρητοις φωναῖς τὸν ἐν οὐρανοῖς δεσπότην ἐπὶ ταῖς ἡμετέραις ἀμαρτίαις ἐξευμενίζοντες. Ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει πράγματος καὶ οὐ λόγος ἐστὶ κενός, μαρτυρίας ἐνδεής, διδάσκει τὸ θεῖον εὐαγγέλιον· θεασάμενοι γὰρ ἐπὶ γῆς τὸν οὐράνιον, ἐν σπαργάνοις τὸν ἀπερίγραπτον οὐκ ἔκρυψαν ἀνθρώποις τὸ μυστήριον, ἀλλ' εὐθὺς πρὸς τοὺς ποιμένας ἐξήγγειλαν, κοινωνεῖν τῆς εὐεργεσίας ὑπέλαβον, ἐνὶ λόγῳ τὴν ἐν οὐρανοῖς δόξαν καὶ τὴν ἐπὶ γῆς εἰρήνην εὐφήμησαν· Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Φιλανθρώπου θεοῦ φιλάνθρωπος στρατὸς οὐχ ὡς ἀσώματος ὢν τῶν ἐν σαρκὶ καὶ νεύροις καὶ ὀστέοις συμπεπλεγμένων ὑπερφρονεῖ, οὐχ ὑπομένει πάθος ὅπερ ἡμεῖς κατ' ἀλλήλων ὑπομένομεν· βδελύττονται γὰρ τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀσθενοῦντας οἱ ὑγιεῖς, τοὺς τραυματίας οἱ ἀσινεῖς, τοὺς κραιπαλοῦντας οἱ νήφοντες, τοὺς ἀκολάστους οἱ σώφρονες, τοὺς ἀκρατεῖς οἱ ἐγκρατεῖς, δέον συμπάσχειν καὶ διὰ τῆς συμπαθείας φάρμακον προσφέρειν τῷ πάσχοντι· οὐχ οἱ συμπαθοῦντες γὰρ τῆς ἀλλοτρίας νόσου μεταλαμβάνουσιν, ἀλλ' αὐτοὶ τῆς οἰκειᾶς εὐεξίας μεταδίδωσιν.

2 Ὁ δὲ τῶν ἀγγέλων νοῦς οὐκ εἰς τὸ σκῆνος ἀφορῶν, ἀλλὰ τὸ συγγενὲς πτερὸν τῆς ψυχῆς ἀσπαζόμενος χαίρει θεωρῶν τὴν ἐν αὐτῷ χάριν καὶ ἐν ἀνθρώποις χορεύουσαν. Καί ποῦ τις ἔφη τῶν ἀγγέλων ἐπὶ ταῖς παρθενικαῖς ὠδίσιν ἐκπληττόμενος· Ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς, ὁ πηγάζων ἡμῖν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὁ τῆς ἀγγελικῆς δημιουργοῦς χορείας, ὁ τὰς οὐρανιας κυρτώσας ἀψίδας καὶ τὸν μὲν ἥλιον προστάξας ἡμεροδρομεῖν, τὴν δὲ σελήνην νυκτοπορεῖν ψηφισάμενος, ὁ τὴν γῆν ἰδρύσας ἀθεμελίωτον καὶ θάλατταν χαλιναγωγῶν ἐν φάτνῃ κεῖται σπαργανούμενος. Ἐξ ἀνυμφεύτου μήτρας τεχθεὶς μέγα τι μελετᾶν ἔοικε· θεοῦ δὲ μελέτη σωτήριος. Ἐκ μέρους γινώσκω τὸ μελετώμενον· ταῖς διαβολικαῖς τέχναις ἀντιτεχνάζεται, ἀνακαλέσασθαι βούλεται τὸν ἐξόριστον, λῦσαι τὸν δέσμιον, ἀνακαινίσει τὸν φθειρόμενον. Ταῖς ἀνθρωπίναις εὐπραγίαις συνήδομαι· εὐρίσκω πάλιν τὸν ἐν παραδείσῳ συνόμιλον τοῦ θεοῦ. Τοῦτο ἦν τὸ δάκνον τὸν διάβολον· ἀεὶ γὰρ ἀλαζονευόμενος καὶ μεγάλα φυσῶν νῦν ταπεινὰ καὶ σκυθρωπὰ καὶ οὐ μεγαλορρήμονα φθέγγεται· ἀγνοεῖ μὲν γὰρ τὸ πραττόμενον, νύττει δ' αὐτὸν ἡ συνείδησις καὶ τῆς ἀρχαίας ἀπάτης ἢ ἀνάμνησις ἦν τοῖς πρωτοπλάστοις ἀνθρώποις ἐσκαίωρησε, θάνατον ζωῆς ἀντισταγαγῶν καὶ θεοσεβείας εἰδωλολατρίαν ἀνταλλαξάμενος.

3 Τοιαῦτα μὲν ὁ τῶν ἀγγέλων χορὸς τὴν ἡμετέραν εὐζωΐαν προσορώμενος. Εἰκότως δὲ καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀγαπῶντας γεραίρομεν καὶ τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν δεσπότην πρεσβεύοντας. Ἡ οὐκ ἀκήκοας τοῦ προφήτου Δανιὴλ πῶς εἰσφέρει τὸν ἀρχάγγελον Μιχαὴλ τῷ τῶν Περσῶν ἐφόρῳ διαπληκτιζόμενον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἰσραηλιτῶν; Ὁ μὲν γὰρ δουλεύειν τοῖς Πέρσiais τὸν λαὸν ἠνάγκαζεν, ὁ δὲ λῦσαι τῆς αἰχμαλωσίας ἐσπούδαζε. Καὶ νικᾷ Μιχαὴλ τὸν ἀντίπαλον· καὶ τὸν Εὐφράτην Ἰουδαῖοι διαβάντες τὴν πατρῶαν πάλιν ἐστίαν κατέλαβον καὶ τὸν ἐμπρησθέντα Σολομῶντος ναὸν ἀνενέωσαν, ἐν ἔτεσιν ἕξ καὶ τεσσαράκοντα τοῦ ἔργου παρατείναντος· ποτὲ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων εἰργόμενοι, ποτὲ δὲ τοὺς εἰργόντας ἀνακόπτοντες τέλος τῆς ἐπιθυμίας ἐκράτησαν, Νεεμίου τὸ πέρας αὐτοῖς τῆς οἰκοδομῆς ἀνύσαντος. Ἐνθεν ὀρμώμενοι πρὸς τὸν κύριον ἔλεγον· Τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος· καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις

ἐγερεῖς αὐτόν; Ταῦτα μὲν τὰ ἐπὶ τῆς παλαιᾶς· τὰ δὲ τῆς νέας διαθήκης μερίζονα. Τῷ γὰρ παντὶ χρόνῳ τῆς οἰκονομίας ἐλειτούργησαν ἄγγελοι· συλληφθέντα καὶ τεχθέντα τὸν Χριστὸν κατεμήνυσαν ἄγγελοι, βαπτισθέντι καὶ θαυματουργήσαντι διηκόνησαν ἄγγελοι, ταφέντι καὶ ἀναστάντι προσεμαρτύρησαν ἄγγελοι, πρὸς οὐρανούς τὸν λυτρωτὴν ἀνεκόμισαν καὶ πάλιν ἐξ οὐρανῶν τὸν κριτὴν δορυφορήσουσιν. Εἰ τοίνυν καὶ ἡμεῖς ἀγγέλοις συνδιατηθῆναι σπεύδομεν καὶ νοεροῖς ἐντρυφῆσαι θεωρήμασι, σὺν πολλῷ φόβῳ καὶ τρόμῳ τῷ βασιλεῖ τῶν ἀγγέλων δουλεύσωμεν. Μὴ λάθωμεν ἑαυτοῖς κώμοις καὶ μέθαις καὶ κρότοις καὶ χοροῖς τὸν βίον καταδαπανήσαντες· καὶ καθάπερ ἐν νυκτὶ ζητοῦντες τὴν θύραν τῆς μετανοίας οὐχ εὐρήσομεν· μᾶλλον δὲ εὐρήσομεν, καλοῦντος ἡμᾶς τοῦ δεσπότης καὶ λέγοντος· Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα τῶν προβάτων.

4 Καὶ γὰρ ἀγγέλους ἐγκωμιάζειν χρή· αὐτοὶ τὸν δημιουργὸν ὑμνοῦντες ἴλεων αὐτὸν καὶ εὐμενῆ τοῖς ἀνθρώποις παρέχουσιν· ἀγγέλους δὲ φημι τοὺς ἡμετέρους συμμάχους, τοὺς κατὰ τῶν ἀντικειμένων δυνάμεων ἐκστρατεύοντας· ὧν ἐστὶν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ πρὸς μὲν τὸν διάβολον ὑπὲρ τοῦ Μωσέως σώματος ἀντιτασσόμενος, πρὸς δὲ τὸν ἄρχοντα τῶν Περσῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τῆς ἐλευθερίας ἀνθιστάμενος· ὧν ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ τὴν ὄνον ἀποστρέφων καὶ Βαλαὰμ τῆς ἀτόπου μαντείας εἴργων, καὶ ἐπεὶπερ ὁ μάντις οὐκ ἐνόει τὸ πραττόμενον, ἀλόγου φωνῇ τὸ λογικὸν ἐσωφρόνιζεν· ὧν ἐστὶν ὁ τὴν μάχαιραν ἐσπασμένος καὶ τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις προτρεπόμενος· ὧν ἐστὶν ὁ τὰς πέντε καὶ ὀγδοήκοντα χιλιάδας τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ πατάξας καὶ τῷ ὕπνῳ τῶν βαρβάρων συνάψας τὸν θάνατον· ὧν ἐστὶν ὁ τὸν προφήτην Ἀμβακοῦμ ἀερίῳ μετακομίσας πηδήματι, ἵνα τὸν προφήτην Δανιὴλ ἐν μέσῳ τῶν ἀγεύστων λεόντων γεύσῃ τροφῆς. Οὗτοι μὲν οὖν καὶ οἱ τοιοῦτοι κατὰ τῶν ἐχθρῶν· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀριστεύουσι· ὁποῖος ἦν ὁ θεσπέσιος Ῥαφαὴλ δι' ἐνὸς ἰχθύος ἀνατομῆς δαιμονιῶσαν κόρην ἰασάμενος καὶ γέροντι τυφλῷ τὸν ἥλιον θεωρεῖν τεχνασάμενος. Ἄλλ' οὐδὲ ἐκεῖνοι σιωπῆς ἄξιοι οἱ τῇ νέᾳ διαθήκῃ διακονήσαντες· ὧν μέγα μέρος ἐστὶν ὁ ἀρχάγγελος Γαβριὴλ ὁ τῷ Ζαχαρίᾳ χρηματίσας καὶ σιωπῇ τὴν ἀπιστίαν εἰσπραξάμενος ὅτι μὴ κύειν τὴν στεῖραν διὰ τὴν μέλλουσαν οἰκονομίαν ἐπίστευσεν, ὁ τῇ σεμνῇ Μαρίᾳ τὰς ἀνυμφεύτους ὠδίνας εὐαγγελισάμενος· οὗτος ποιμένας ἐπὶ τὸ σπήλαιον ὀδηγῶν κατεμήνυεν ἐν φάτνῃ τὸν ἀχώρητον, ἐν σπαργάνοις τὸν ἀπερίγραπτον. Ἐκεῖνοι σύμφωνον ὠδὴν δοξολογίας ἀνέπεμπον· Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ· ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἄλλος τὸν μνηστῆρα τῆς παρθένου νουθετεῖ μὴ ἀπολύειν ὡς διεφθαρμένην τὴν ἄφθορον· ἄλλος αὐτῷ διὰ τὴν Ἡρώδου βρεφοκτονίαν φυγὴν καὶ ἐπάνοδον ὑποτίθεται· ἄλλος τοὺς μάγους κωλύει τῆς ἐπὶ τὸν τύραννον ἀναζεύξεως· οἱ δὲ διηκόνουν ἐπὶ γῆς τῷ κτίσαντι καίπερ ἐν σαρκὶ θεωροῦντες τὸν ἄκτιστον· ἐθαύμασαν γὰρ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ δι' ἧς ὁ πειράζων κατέπεσεν· καὶ κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ χειρῶν ἄραντες αὐτὸν ἔξω τῆς βολῆς τῶν λίθων ἐκόμιζον· ἦσαν γάρ, φησὶν, οἱ Ἰουδαῖοι λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἄλλοι τῷ πάθει συνέτρεχον· ἄλλοι μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῷ κενῷ τάφῳ προσεδρεύοντες ταῖς πισταῖς γυναιξίν ἔλεγον· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Μετὰ δὲ τὴν ἀνάληψιν ἐδορυφόρουν τοὺς μαθητὰς τὰ Πέτρου λύοντες δεσμά, Παύλου τοὺς ἐπὶ γῆς καὶ θαλάσσης κινδύνους κουφίζοντες, τῇ πίστει Κορνηλίου μεσιτεῦντες, τὸν δικαιοκτόνον Ἡρώδη μεγαληγοροῦντα πατάσσοντες.

5 Ἄρα γοῦν οὐ μεγίστης τιμῆς ἄξιοι οἱ τὴν ἡμετέραν ζωὴν στρατευόμενοι; Οὐ γὰρ μόνον ἐθνῶν φρουροὶ ἐτάχθησαν ἄγγελοι· Ὅτε διεμέριζεν ἔθνη, φησὶν, ὁ ὕψιστος, οὓς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων θεοῦ. Ἀλλὰ γὰρ τῶν ἀνθρώπων ἕκαστον ἔλαχεν ἄγγελος· ὁ λόγος οὐκ ἐμός, ἀλλὰ τῆς θείας γραφῆς· τῆς γὰρ παιδίσκης Ῥόδης ἀπαγγελλούσης τοῖς ἀποστόλοις πρὸ

θυρῶν ἐστάναι Πέτρον τὸ Ἡρώδου διαδράντα δεσμοτήριον, ἀπιστοῦντες ἔλεγον ἐκεῖνοι· Ἄγγελος αὐτοῦ ἐστίν. Ἐπιμαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ σωτὴρ περὶ τῶν παιδιῶν λέγων· Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ διαπαντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Καθ' ἑκάστην δὲ ἐκκλησίαν φύλακας ἀγγέλους ἐπέστησεν ὁ Χριστός, ὡς ἀποκαλύπτων Ἰωάννη φησίν· Εἶπε τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐκκλησίας Σμύρνης· Οἶδά σου τὴν πενίαν καὶ τὴν θλιψίν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ. Τί λέγεις, δέσποτα; Πλούσιός εἰμι ὁ πένης; Τί με κενῶ πλουτίζεις ὄνοματι; Εἰ μὲν γὰρ πλούσιος, οὐ πένης· εἰ δὲ πένης, οὐ πλούσιος· πολλὴ γὰρ πλοῦτου καὶ πενίας διάστασις, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖς χάσμα μέγα μεταξὺ πλουσίου καὶ πένητος ὀρισάμενος. Ὑποῦλα τὰ πρόσωπα· ὁ πλούσιος τὸν πτωχὸν ἀποστρέφεται, ὁ πτωχὸς τὸν πλούσιον ὑποβλέπεται· ἐναντία τὰ πράγματα, ὁ βίος ἀνώμαλος· ὁ μὲν γὰρ ἐπιστένει τοῖς πάθεσιν, ὁ δὲ ἐπικαγχάζει ταῖς ἡδοναῖς· οὗτος ἄρτου τυχεῖν ἐπεύχεται, ἐκεῖνος ταῖς ἀδηφαγίαις ὑπερμαζᾷ· οὗτος οἴνου κοτύλης οὐκ εὐπορεῖ, ἐκεῖνος κραιπαλῶν τὴν μέθην ἐξερεύγεται· οὗτος ράκος περιβέβληται, ἐκεῖνος ἐν ποικίλαις ἐσθήσεσι περιτέρπεται· οὗτος ἐπὶ ἐδάφους ἀγρυπνῶν ἔρριπται, ἐκεῖνος ἐπὶ στρωμνῆς ῥέγγχει τὴν τρυφὴν ὄνειροπολῶν· οὗτος κερμάτιον αἰτεῖ, ἐκεῖνος χρυσῶ κατακέχωσται· ὁ γὰρ θησαυρίζων, μὴ διανέμων δὲ ἔοικε πτωχῶ πλουσίαν ταφὴν ἀναμένοντι. Ἄλλ' οὐδὲ τοῖς καιροῖς ἴσως χαίρουσι· τῷ πτωχῷ μὲν γὰρ ὁ χειμῶν χαλεπὸς τὸ θάλαπον οὐκ ἔχοντι, τῷ πλουσίῳ δὲ τὸ θέρος μοχθηρὸν ὑπὸ πλησμονῆς τὸ θάλαπος οὐ στέγοντι. Πῶς οὖν ὁ αὐτὸς πένης καὶ πλούσιος; Ἀληθὴς ὁ λόγος· ἀλήθεια γὰρ ὁ φθεγγόμενος. Πένητές ἐσμεν διὰ τὴν ἔνδειαν τῶν χρημάτων, πλούσιοι δὲ διὰ τοὺς θησαυροὺς τῆς πίστεως. Ἄμεινον δὲ πένεσθαι τὰ βιωτικά, πλουτεῖν δὲ τὰ πνευματικά· τῶν μὲν γὰρ τὸ τέλος φθορά, τῶν δὲ τὸ κέρδος ἀναφαίρετον. Διὰ τοῦτο φησίν ὁ σωτὴρ· Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ τὰ ἐξῆς. Καλὸν οὖν ἡμᾶς θησαυρίζειν τὰ ἐπουράνια πτωχοὺς τρέφοντας, ἀστέγους ξενίζοντας, ἀσκέπους περιβάλλοντας, χρεωφειλέταις ἀπολύοντας καὶ τὸ δάνειον εἰς θεὸν μεταφέροντας· Ὁ ἐλεῶν πτωχόν, φησίν, δανεῖζει θεῷ. Ταῦτα γὰρ ἄγγελοι θεωροῦντες ἐπὶ τὸν κριτὴν τῶν ὄλων ἀναφέρουσιν· ὁ δὲ προστάττει λέγειν αὐτοὺς τῷ ἔργαζο μένῳ τὸ ἀγαθόν· Αἰ εὐχαί σου καὶ αἰ ἐλεημοσύνη σου ἀνέβησαν εἰς μνημόσυνον ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ.

6 Καὶ ὁ σοφώτατος Δανιὴλ ὁ νέος τὸν χρόνον, γέρων δὲ τὸν νοῦν, ὁ διὰ τὰς ἄλλων κακίας αἰχμάλωτος, διὰ δὲ τὰς οἰκείας ἀρετὰς καὶ τοῖς αἰσχίστοις τῶν γερόντων τὰ πρωτεῖα καρπούμενος καὶ τῆς ἀνευθύνου Σωσάννης συνήγορος, ὁ τῶν λεόντων χαλιναγωγὸς καὶ τῷ βηλαίῳ δράκοντι μαζοποιήσας ὄλεθρον, ὁ τῶν ἀλλοτρίων ὀνειρῶν θεατῆς καὶ τῶν μυστικῶν θεωρημάτων ἐραστής· Δανιὴλ γὰρ, φησίν, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, ἐπιθυμιῶν οὐ σαρκὸς οὐδὲ ψυχῆς παθῶν, ἀλλὰ σοφίας ἐνθέου καὶ συνέσεως· ὅθεν αὐτῷ ὁ θεὸς τὰ μέλλοντα προεμήνυσε, τὰς ἡγεμονίας τῆς γῆς, τὰ Μήδων καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων καὶ Ῥωμαίων αὐτῶν, ἐπὶ πᾶσιν δὲ τούτοις τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν ὡς λίθον ἐξ ὄρους ἀτόμου τεμνόμενον, τοῦτ' ἐστὶν ἐνσάρκως ἐξ ἀγάμου παρθένου τικτόμενον, τῶν νεκρῶν τὴν ἀναβίωσιν, τῶν ζώντων τὴν μεταλλαγὴν, τὴν διὰ πυρὸς κρίσιν, τῶν εὐσεβῶν τὸν στέφανον καὶ τῶν ἀσεβῶν τὴν βάσανον. Ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ μέγα τι χρῆμα τοὺς ἀγγέλους φησί· προστάξει γὰρ θεοῦ τοῦ κτίσαντος τὴν πᾶσαν κτίσιν διαλαχεῖν καὶ τῶν ἐθνῶν τοῖς κρατίστοις ἐπικρατεῖν, τὸν μὲν τινα τοὺς Πέρσας ἐφορᾶν, τὸν δὲ Μιχαὴλ ἀρχάγγελον τὸν ἐκ περιτομῆς λαὸν φρουρεῖν· συστήναι δὲ τοῖς ἐφόροις ἄμφω διαπληκτισμὸν οὐ κατὰ πάθος ὀργῆς, ἀλλὰ κατὰ θεῖόν τινα καὶ ἀπόρητον λόγον, τοῦ μὲν δουλεύειν Ἰουδαίους Πέρσαις ἀναγκάζοντος, τοῦ δὲ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἀνθέλκοντος. Ὑπόθοιτο δὴ ἂν τις τὸν τῶν Περσῶν ἔφορον τοιαῦτα λέγειν· Ἔασον, Μιχαὴλ· τί

παλαιὰ παρασαλεύεις δίκαια, τοῦ Περσῶν ζυγοῦ θέλων Ἰουδαίους ἐξαγαγεῖν; Οὐ νέον τὸ πρᾶγμα· παρὰ Χαλδαίων αὐτοὺς καὶ Μήδων παρέλαβον. Ἡ δουλεία τῆς ἀσεβείας ἐπιτίμιον. Καὶ γὰρ αὐτοὶ θεοῖς ὀθνεῖοις ἐδούλευσαν τὸν εὐεργέτην θεὸν ἀθετήσαντες τὸν ποικίλαις πληγαῖς Αἰγυπτίους αἰκισάμενον, τὸν διὰ θαλάσσης πεζοὺς ὀδηγήσαντα, τὸν στύλω πυρὸς τὴν νύκτα φωτίσαντα, τὸν σκιᾶ νεφέλης τὴν ἡμέραν δροσίσαντα, τὸν ἀερίαις τροφαῖς ἐστίασαντα, τὸν αὐτομάτοις κρουνοῖς ποτίσαντα. Καὶ τί γὰρ τῶν ἀτοπωτάτων οὐκ ἔδρασαν ξηνηλατοῦντες, ἀθεμιτογαμοῦντες, πλεονεκτοῦντες, ὄρφανούς καὶ χήρας καὶ προσηλύτους ἀρπάζοντες, μοσχοποιοῦντες, τεκνοκτονοῦντες; Οὐχ Ἡσαΐαν ἔπρισαν; Οὐχ Ἱερε μίαν ἐβάρθρωσαν; Οὐ Ζαχαρίαν παρὰ τοῖς ἀγίοις θυσιαστηρίοις ἐσφαγίασαν; Οὐ τὸν προφήτην Οὐρίαν κατηκόντισαν; Οὐ τὸν Ναβουθαὶ διὰ τὸ κέρδος κατέλευσαν; Τὰ δεινὰ πάντα κατὰ ἀνθρώπων τολμήσαντες κατὰ τοῦ θεοῦ λοιπὸν τὰς χεῖρας φυλάττουσιν. Ἔασον αὐτοὺς τῇ δουλείᾳ δαμάζεσθαι, μὴ τι σπαταλῶντες δράσωσι χαλεπώτερον. Ἄντι θεοῦ δαιμονίοις ἐλάτρευσαν· ἀντι δαιμόνων βαρβάρους δουλεύουσι καὶ τὴν μέλι καὶ γάλα ρέουσιν γῆν καταλείψαντες τὰς ἀλλοτρίας χώρας ἐργάζονται ἀροτριῶντες ἑτέροις, θερίζοντες ἄλλοις καρπούς, τοῖς ἀλωφῆτοις ἰδρῶσι τῶν ἔθνων τὰς γαστέρας παίνοντες, ὀρῶντες τέκνα οὐκ ἐκ περιτομῆς θηλυνόμενα· Ποιήσουσι γάρ, φησί, σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τῶν βασιλέων τῶν Βαβυλωνίων, ὀρῶντες τὰ γύναια πρὸς μὲν ἀνδρῶν ἀκρατῶν μολυνόμενα, πρὸς δὲ χαλεπῶν γυναικῶν δεσποζόμενα ὑδροφορεῖν, φρυγανίζεσθαι προσταττόμενα, τὰ θυγάτρια ταῖς ἡλακάταις καὶ τοῖς ἰστοῖς ἐκτροχόμενα. Αἰγυπτίων ῥυσθέντες ἠγνωμόνησαν· μάθωσι σωφρονεῖν Πέρσαις δουλεύοντες· τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διεπέρασαν, τὸν Εὐφράτην αὖθις οὐ διαβήσονται πρὸς τὴν πατρίαν ἐστὶν ἀναστρέφοντες· κἂν γὰρ ποτε Πέρσας δραπετεύσωσι, οὐ λείπει ταῖς γνώμαις αὐτῶν δεσπότης βαρύτερος· τῆς πλινθουργίας ἀπαλλαγέντες, τῆς πανουργίας οὐκ ἐπελάθοντο.

7 Πρὸς ταῦτα ὁ Μιχαὴλ· Οὐ παύση τοῖς ἀδυνάτοις ἐπιχειρῶν; Τὸν Ἰσραὴλ προσδοκᾶς διαμεῖναι δουλεύοντα; Ἐβδομήκοντα χρόνους τὰ στυγνὰ περιγέγραπται. Ὡς πατὴρ ὁ θεὸς αὐτοὺς ἐπαίδευσεν· ἔπληξεν ἀμαρτάνοντας, ἐπιστρεφομένους οὐκ ἀποστρέφεται. Κἂν γὰρ αὐτοὶ συμφορῶν ὧσιν ἄξιοι, ἀλλ' οὖν ὁ θεὸς τῶν πρὸς Ἀβραάμ ἐπαγγελιῶν οὐκ ἐπιέλησται, τὰς πρὸς τὸν Δαυὶδ συνθήκας οὐκ ἀθετεῖ· φυλάττει τοῦ γένους τὸ ζώπυρον, θάλπει τὸν σπινθῆρα τοῦ σπέρματος· οὐκ ἐλέγχει τῶν πνευματοφόρων τὰ στόματα. Παραγενέσθαι δεῖ τὸν προσδοκώμενον· πᾶσα φύσις κέχηνε διὰ τὴν Ἡσαΐου φωνὴν τὸ ξένον καραδοκοῦσα μυστήριον, ἰδεῖν ἀναμένει παρθένον ὠδίνουσαν· Ἴδου γάρ, φησὶν, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν. Ἐκείνης τῷ βρέφει καὶ Πέρσαι προσκυνήσουσιν· αἱ νοεραὶ δυνάμεις γόνυ κάμψουσι, καθάπερ εἶπεν ὁ Δαυὶδ· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θεοῦ. Τί δεῖ πλείω λέγειν; Ὁ ἀρχιστράτηγος νικᾶ, φυγαδεύει τὸν ἀντίπαλον. Ἰουδαῖοι κατὰ τὸν ὠρισμένον χρόνον τῆς αἰχμαλωσίας ἀπηλλάγησαν, ὁ Ζοροβάβελ αὐτοὺς ἐπανήγαγεν ἀπόγονος ὢν τοῦ Δαυὶδ· τὴν Παλαιστίνην ἀπέλαβον, ἀνωκοδόμησαν τὸν ναόν, τὰς θυσίας ἀνεκαίνισαν. Ὀκτώ καὶ τεσσαράκοντα καὶ πεντακοσίων παραδραμόντων ἐνιαυτῶν τίκτει παρθένος ἀνύμφευτος· τίκτεται βασιλεὺς ἀδιάδοχος· αὐτῷ μάγοι προσεκύνησαν Περσῶν ὄντες οὐκ ἀλλότριοι. Ἄγγελοι τὸν τόκον ἐδόξασαν· Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Βαπτίζεται Χριστὸς <εἰς> τὴν ἡμετέραν ἀπολύτρωσιν· καὶ προσελθόντες ἄγγελοι διηκόνησαν. Ὑφίσταται πάθος θανάτου καταλύσιμον· καὶ πάλιν ἄγγελοι τὴν νεκρογερασίαν μαρτύρονται τὸν ζῶντα μὴ ζητεῖν ἐν νεκροῖς ἀποτρέποντες. Ἀναλαμβάνεται πρὸς οὐρανοὺς· καὶ τὴν δευτέραν αὐτοῦ παρουσίαν ἄγγελοι πάλιν χρηματίζουσιν· Ἴδου γάρ, φησὶν, δύο ἄνδρες παρειστήκεισαν αὐτοῖς

ἐν ἐσθήσεσι λευκαῖς καὶ τὰ ἐξῆς. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς ἀναμένοντες τὰ λύχνα τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀναζωπυρήσωμεν τὸ πνευματικὸν ἔλαιον ἐπιστάζοντες, ἀνυστάκτοις καρδίαις τὸν βίον διημερεύοντες, ἀπαύστοις στόμασι τὸ κράτος τῆς τριάδος δοξάζοντες· ὅτι τὸ κράτος τοῦ θεοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.